

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL DOBROGEAN"

Органъ на Българско-то малко Румъния

125. ВАРНА. Градската Библиотека.

АБОНАМЕНТЪ
1 година ..300 лей
месецъ . . 160

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Масъ свинца

лой овча и говежда
топена и нетопена

Купуваме на най-добра цена

STR. "I. G. DUCA" 59 - BAZARGIC

Въ ресторантъ „ДРАГОЙ“

(францу хотелъ „Регалъ“) ще намърите

ВКУСНИ ЯСТИЯ
Кисело млѣко
ПРИГОТВЕНО ДОМАЩНО!

ПОСЕТЕТЕ ЗА УВЪРЕНИЕ

Д-ръ ХР. Д. ПОПЕСКУ

своблава на почитаемата си клиента, че се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, до кино „Спаендидъ“ и при реорганизирана обстановка на кабинета си продължава да дава

консултации по вътрешни, пикочо-полови болѣсти

както въ лабораторията му се извършва въ срѣзни клинически бактериологически изследвания, нужни при своевременното разпознаване на микробнитѣ болести, както и при туберкулоза, лешо гърло у децата, венерически и пр.

ДИНЪ БЪЛГАРИНЪ

ЧЕСТВУВАНЪ

Впоследъкъ се откри стника на единъ отъ голѣмитѣ пълководци владшкия Воевода Михай Витязуль [отъ 16 в.] генералъ Бабановакъ. Паметникъ е издигнатъ въ едно отъ Трансилвания, което името на героя.

Когато Михай Витязуль е изгубилъ сражението при Миришлау, Бабановакъ е ималъ право да заяви: — „Ако бѣхъ азъ въ боя, победата щѣше да бжде наша“

Легендарния български витязъ е постъпилъ въ служба на владшкия князь само отъ умраза къмъ турското робство.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

„Добруджански

ИЗЯВЛЕНИЯТА НА Г. М-ра на вътр. работи

Опасността отъ германската пропаганда

М-рътъ на вътрешнитѣ работи г. Инкулецъ дава едно много интересно интервю на руския емигрантски вестникъ „Сегодня“, който излиза въ Рига. Между другото г. Инкулецъ подчертава:

— „За нормалния животъ на страната, германската пропаганда въ Румъния не представлява никаква опасност“.

А когато четемъ какво пишатъ шовинистическитѣ вестници отъ Букурещъ, едва ли не се въбраа, че германцитѣ сж готови за бунтъ...

Цѣла Абисиния подъ италиянска власть

Отъ Адисъ Абеба съобщаватъ, че въ най-скоро време отдѣлнитѣ италиянски войскови отдѣления ще заематъ цѣла Абисиния. Съпротивата тукъ-таме на абисинцитѣ е била много слаба. Тия нападения се смѣтали като разбойнически.

Всички пжтища били добре запазени.

СЪБРАНИЯТА

на Националь-църънистка-та партия

За 31 май т. г. Националь-църънистката партия, организира голѣми публични събрания въ всички окръжни градове. На събраниято отъ Букурещъ, споредъ националь-църънисткитѣ кржгове, щѣли да се стекатъ надъ 100.000 души. Не горната дата нац-цър-партия ще приключи серията областни събрания, насочени главно противъ свалянето на правителството.

Издаденото комюнике по тоя случай, започва съ следнитѣ думи:

„Народътъ осжди правителството!“

Ала както се съобщава, правителството не ще позволи голѣмото събрание, което ще стане въ Букурещъ.

Малко безгрижие!

Причинитѣ за поражението на абисинската войска, най-добре отгатнахме ние, добруджанцитѣ:

— Негусътъ билъ голѣмъ скъперникъ. Когато му пренасяли багажа и скъпоценноститѣ, освенъ другитѣ му богатства, имало 160 сандъци долари. Ако той бѣше ги изхричилъ за снаряжение и за войската си, навѣрно би спечелилъ войната. Думитѣ на

Напалеона: пари, пари и пакъ пари, изглежд, че абисинския императоръ не е знаелъ...

Тѣй разсждаваме ние за абисинцитѣ, но ни най-малко не се стесняваме да си вържимъ паричкитѣ въ 99 възела, само да не дадемъ нѣщо за обществени и народо-благотворителни цели. Обвиняваме Негуса, но не виждаме себе си. Сждбата ни не е ли еднаква?...

Една интересна констатация

Предъ стопанска разруха

Макаръ, че реколтата ни има добри изгледи, земеделцитѣ сж загрижени. И много основателно. Банално е вече да повтаряме, че за тѣхъ, въобще за обеднелия добруджанецъ, никой не се грижи и че отъ никжде нѣма подкрепа. Народната мъдростъ: „помогни си самъ“ — нѣма мѣсто въ днешното положение на нѣщата.

Прекомѣрно голѣмитѣ данѣци, всевъзможнитѣ такси и инсценирани сждебни дѣла и глоби, решително парализирватъ всѣки подеъмъ къмъ закрепване и засилване на стопанското ни положение. До колко добруджанци се осланятъ на своитѣ сили до колко тѣ стойчески отстояватъ своитѣ политжкани интереси и твърдо посрещатъ ударитѣ на тѣ

наречената криза, се вижда отъ следното:

Колониститѣ, които получиха безплатно земи, инвентаръ, жилища, пособия и сж освободени отъ всѣкакви данѣци, не можаха да стигнатъ до едно благосъстояние. Тѣ иматъ всички блага, иматъ и една реална подкрепа.

Нашитѣ земеделци, ако имаха тѣхнитѣ условия, безпорно щѣха да иматъ завидно стопанско състояние. Значи, насъ спъватъ и убиватъ данѣцитѣ, различнитѣ такси и глоби.

Сега, предъ реколтата, когато нуждата отъ пари е толкова голѣма и бирницитѣ събиратъ данѣцитѣ много строго, ако имаме малко улеснения, ще можемъ да справимъ съ ОН „кризата“.

Международното положение въ затишие

Отъ нѣколко дни около събитията отъ международенъ характеръ е настъпило известно затишие, което доста много озадачава европейското обществено мнение. Печатътъ се занимава съ второстепенни въпроси и премълчава точно ония събития, които интересуватъ всички.

Нѣмскитѣ вестници много добре характеризиратъ това положение съ следни-

тѣ думи: „Следъ затишието следба буря!“

ИЗЛЕЗЕ отъ печатъ романътъ на ПЕТРЕ БЕЛУ —

„ЗАЩИТАТА

има ДУМАТА“

преведенъ на български езикъ.

Дог-нъ Стелманъ Попеску

директоръ на в-кът „Универсулъ“

Ув. Г-нъ Директоре,

Позволявамъ си да се обърна къмъ Васъ, като последенъ приютъ на надеждата, че въ Вашата просвѣтена отсжда ще знамѣри най-после удовлетворение нашето вече болно чувство за справедливостъ.

Напоследъкъ, почти цѣлниятѣ столиченъ печатъ помѣства фантастични съобщения за страшни нападения, извършени отъ комитаджийтѣ българи въ Четиригълника. Тревогата въ това направление нададе вестника, който ръководите Вие, като въ последния си брой, на трета страница, съ тлѣсти букви известявате на румѣнската читающа публика за „нови атаки на комитаджийтѣ“ и недвумислено предлага да се „взематъ най-строги мѣрки спрямо цѣлото българско население отъ Четиригълника, за да се обуздае предразположбата му да приютява комитаджии“.

Тази ядна покана може да се показва вѣдически, но не и услуга въ полза на румѣнскитѣ интереси!

Но този не е първия случай, предаденъ въ колонитѣ на Вашия ув. органъ по начинъ, съ очевидна целъ да ни представи насъ, румѣнскитѣ граждани отъ Добруджа, по възможностъ въ най-очерненъ видъ и да сгъсти „още повече и тѣй тягостната атмосфера около ни.

Не преди много пакъ на първа страница на „Универсулъ“, пакъ съ голѣми черни букви бѣше съобщено, че „България трупа войски на нашата добруджан-

ска граница, а българитѣ отъ Четиригълника правятъ пропаганда изъ селата, че България скоро щѣла да дойде“. Дълбоко съмъ увѣренъ, че Вие ще се съгласите, какво, това съобщение не заслужава опровержение.

Вашата добросъвестност, г-нъ Директоре, обаче, не само въ близкото минало е използвана отъ тъмнитѣ сили, които сж си служили за крайна целъ да ни поставятъ подъ най-неблагоприятна сѣрка.

Преди петъ години бившия Ви кореспондентъ отъ Констанца г. Бурланъ (чиито патриотизъмъ една вечеръ бѣше заслужено разплатенъ отъ офицеритѣ на базарджишкия гарнизонъ, възмутени отъ фалшификациятѣ му) въ дългъ рапортъ разказваше „ужасни работи за организацията на комитаджийтѣ“ отивайки въ своята възмутителна дързост до тамъ, щото помѣсти и фотография, представляваща го въ разговоръ съ единъ комитаджия въ униформа и пълно съоръжение (карабина, ятагани и бомби по него) всрѣдъ една улица отъ центъра на гр. Варна!.

Впрочемъ, Констанца никога не е преставало да бжде изворъ на най-неповоленитѣ и дръзки денатурирания на истината, който тѣй обилно снабдява колонитѣ на ув. Ви вестникъ съ „сведения“, на които оказаното гостопримство ми не само справедливо огудва, но и дълбоко огорчава. Оня денъ безимения Ви кореспондентъ отъ този градъ,

фалшифицирайки съ невъзмутима безогледностъ единъ инцидентъ, предизвиканъ въ с. М. Когалничану, тулчански окръгъ отъ самитѣ даскали, защото обидили тамкашнитѣ мѣстни жители отъ българско произхождение, е смѣталъ за щастлива сгода да подчертае едно: „...българското население отъ окр. Тулча, подъ влияние на иридентистическитѣ организации В.Д.Р.О и Д.Р.О. се шовинизира и се превръща въ явенъ врагъ на държавата ни“.

А ако да знаехте, че истината по споменатия случай е отъ естество, поставящо невиннитѣ и добродушни селяни отъ това забравено село въ най-благоприятна свѣтлина?

Но за да Ви илюстрирамъ още по-добре фалшификациятѣ и недобросъвестността, вложени въ тази системна словестна акция противъ насъ, позволявамъ си да Ви напомня другъ единъ фактъ:

Презъ 1930 г. въ колонитѣ на Вашия вестникъ бѣше помѣстена една моя фотография отъ времето на учителствуването ми въ балчишката частна българска непълна гимназия, представляваща ме между колежитѣ ми учители и ученицитѣ. Е добре, подъ тази невинна снимка стоеше следния зловецъ надписъ: „Прочутия Любенъ П. Станчевъ въ центъра на своя генераленъ штабъ и иридентистичната младежъ, организирана отъ него“!.

Тия смѣшни работи, обаче, сж злокобнитѣ инструменти за подготовката на

SOCIETATEA VĂNĂTORILOR „VULTURUL CALIAC“
— BAZARGIC —

CONVOCARE No. 45

1936 Maiu 25

Având în vedere, că în zilele de 26 Aprilie, Maiu a. c. nu s'a prezentat decât un număr de 9 membri în regulă cu plata cotizației pe anul în curs, înscrisi pentru alegerea organelor de administrație și con-

Având în vedere dispozițiunile art. 41 din statut care prevede că membrii societății sunt obligați să-și schimbe permisul de vânătoare până la 1 Iulie a urm. an, iar în caz de neconfirmare să fie excluși.

Considerând că, prin prelungirea termenului membrii vor avea destul timp să se conformeze dispozițiilor lor statutare.

Pentru aceste motive:

Se convoacă din nou domnii membrii ai societății în adunarea generală ordinară pentru ziua de 28 Iulie a. c., orele 10 a. m., la sediul societății, ordinea de zi fiind aceeași, că la prima convocare.

În caz că nu se vor prezenta jumătate plus din numărul membrilor în regulă cu plata cotizației pe anul 1936 | 1936, adunarea se amâna pe ziua de Duminică, 5 Iulie a. c., fără altă convocare, când se vor hotărâri oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Totodată facem un călduros apel la domnii membri să-și achite cotizația, pentru a nu fi excluși din societate.

COMITETUL

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ
Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на дома
Ул. „Принципеса Иляна“ 1 [Шадраранския площадъ] — Базардникъ

тѣй черната репутация по отношение на моитѣ братя въ тази страна. Тия невинни хора—мирни, трудолюбиви граждани, чието ежедневие е непрекъснатъ низъ отъ доказателства на една безупречна лоялностъ къмъ държавата, въ която живѣятъ, азъ зная, иматъ една единствена вина: че ни веднажъ не възроптаха мощно и енергично противъ худитѣ и клеветитѣ, чиито жертва сж.

Увѣренъ съмъ, че Ваша-

та широка душа ще никне въ безпредела трагедията, която ги сърдцата имъ.

Защо тогава съ та жестокоостъ се следва хищенъ тратаментъ на нежеститиране въ тия набл ли сърдца отровата на жението и сирѣбъта, за

П. П. Станч

*) Това писмо препоръчано бѣше изпратено на г. Попеску.

КАКЪ СЖ ПОМАГАЛИ

нѣвга българитѣ

Братя Миладинови — На 25 юний, въ Балкананъ, Христото се научава отъ вѣрнитѣ приятели, че на клеветитѣ предъ турекитѣ власти на Охридския грѣцки владика Мелетия, Димитъръ Миладиновъ, следъ като билъ разкарванъ отъ затворъ въ затворъ, отъ Охрида въ Манастиръ (Битоля), отъ тукъ въ Солунъ, най-после, отъ последния билъ изпратенъ въ Цариградъ, докаранъ тукъ и затворенъ въ затвора на заптието [Министерството на полицията]. Отъ това събитие вѣрнитѣ приятели се смутиха много и веднага счетоха за своя неотмънна длъжностъ бързо да действуватъ предъ цариградскитѣ дей-

ци, запознати вече съ повечето турски министри, Хр. и Н. Тълчилешови, Дим. Гешоглу, д-ръ Захари Струмски, Гавр. Кръстевича и ги молятъ да се застъпятъ за освобождението на Миладинова; същевременно събраха се помощи за затворника. Отъ тукъ Христо отива на Пера, намира Сава Филаретова и двамата се явяватъ предъ руския посланикъ княза Лобанова, да го молятъ и му просятъ ходатайството предъ Високата Порта за освобождение на нещастника. Лобановъ благосклонно обещава, но поискалъ сведения за обвинениятъ на Миладинова. Също такива сведения сж изисквали и първенцитѣ-дейци.

Тия сведения, почерпени по измамливъ начинъ отъ самитѣ книжа на клеветника Мелетия до Министерството и до Патриаршията, се доставиха и се почнаха бавнитѣ и несполчаеми ходатайства предъ вѣчно обещаващитѣ турски паша.

Постъпки за освобождението на братя Миладинови — Тукъ, въ Балкананъ, Христо се срѣща съ 3 — 4-ма отъ вѣрнитѣ приятели, отъ които узнава, че и австрийскитѣ въ Цариградъ посланикъ, по молбата и посрѣдничеството на католишкия загребски епископъ Стросмайера, действувалъ предъ Портата за освобождението на Димитра Миладинова; затова тѣй понанили Христа, комуто ученическата военна униформа улесняваше входа му въ затвора, да посети Димитра и да му занесе заедно съ нѣкой-си дѣдо Кръстю Враждалията събранитѣ до 200 гроша помощъ на за-

творника и да узнае за положението му. Това се извърши още сжщия денъ, обаче, при съвсемъ неочаквани други печални обстоятелства и изненади: вмѣсто да намѣрятъ Димитра въ главния затворъ при Заптието (министерството на полицията), тука тѣ намиратъ други Миладиновъ на име Костадинъ, когото задрѣли преди 10—15 дни и отъ когото се узна, че предвартелно, до установяване самоличността му, на два пжти билъ разкарванъ между грѣцката патриаршия и Заптието. Съ сълзи на очи той ги запита дали знаятъ нѣщо за брата му Димитра. Задоволиха любовитството му, като му казаха, че сж дошли него да търсятъ тука, но като го нѣма, ще отидатъ да го търсятъ въ другия затворъ при Матерхането. Поутешиха го, като му съобщиха нисичко, че рускиятъ и австрийскитѣ посланици сж се застъпили

предъ Портата за освобождението и на двамата брата мълкомъ отминаха, за да дадатъ мѣсто на повечето дозрения отъ страна на диянитѣ.

Отидоха въ Матерхането видѣха Димитра и като ха отъ него, че не знае ни за брата си, намѣриха за гласовно да не му съобщава нищо за него, облагодетелства хи го както и Костадинъ деха му 200-та гроша отидоха.

На 10 септемврий Христо отива на Фенеръ, гдето случайно намира Д-ра Чома комуто съобщава за затворитѣ и на брата на Димитра Миладиновъ и следъ съвещаване съ други нѣкои общинари говарватъ се да се пожалба отъ страна на общината на правителството за освобождението на двамата брата. Това и станало презъ

НА МАЛЦИНСТВОТА

ОМЪНА ИМЕНАТА

на селищата и малцинствата

отъ целитъ, на-
съ асимилаторска-
лика на румънски-
авници, бѣ и про-
на имената на
а, особено въ ония
присъединени къмъ
следъ европейска-

ата се измѣняха
— следъ война-
тане и остава-
белязана тая инакъ
мърка на прави-

та.
колко години на-
не, положението
Измѣнението на
стана вече почти
като въ последно
строга забранява
вестниците или
и да било, споме-
старитъ име-
села, градове

ком области се по-
стари историче-
ания, където рабо-
изгнаха да сжди-

уело преди да се
до сдилищата въ-
се поде отъ мал-
ата и мнозинст-
ва. Полемиката се
голяма отстойчи-

лостоянство отъ
рани. Букурещка-
инствена преса до-
накал, като нѣкои
инициитъ превели-

и по-право казано,
ка твърденията
инствена преса.

полемика про-
и до днесъ меж-
ката и унгарска
твена преса отъ

рана и румънския
отъ друга. Съ пра-
меси дори и на-
обратъ „Банатски

и Гласникъ“ отъ
който държи без-
браната на мал-

ната преса.
насе се промѣниха
на много селища,
ма тенденция и

меноване и на дру-
ва. Направихме нѣ-
нати малки прете-
идентно и работа-

икавира. На по-
на изълечие на
ованнето дойде и
на. Тя, паралелно
атъ дълго, изпълни

и тоя на контролоръ вър-
ху имената на селищата.
По тоя начинъ се пристя-
ти напълно къмъ румъни-
зиране на имената на
селищата. Ние погледнах-
ме слабо на въпроса, ос-
тавихме като всички дру-
ги наши въпроси на съдба-
та — на времето. И то
го отнесе тъй както въ-
търтъ отнася пращинки-
тъ на пролѣтнитъ цвѣ-
тенца.

Какво ли наше не се
отнима по тоя начинъ?
Каква ли акция предпри-
маме, въ която да служимъ
съ амбиция и въра въ нея,
че ще я свършимъ?

— Никаква!

Да се обърнемъ къмъ на-
шето минало, да видимъ
дълата на дѣдитъ ни, да
видимъ дълата на наши-
тъ апостоли за свободата
и да вземемъ примѣръ отъ
онова, що сж вършили тѣ.
Само тогава можемъ да
бждемъ достойни последо-
ватели на племето и на-
рода си!

Днесъ е дванадесетия
часъ, да се стреснемъ!

Ат. Цвѣтковъ

ЕДИНЪ ПРОИЗВОЛЪ

Въ с. Сарж Меше власт-
ва самозабравилъ се осно-
венъ учителъ Ионъ Мику,
голѣмъ партизанинъ и още
по-голѣмъ аферистъ.

Този силенъ на деня е
смѣталъ, че „сега му е
времето да направи поло-
жение“. И прилага това си
решение безогледно.

Незадоволил се съ заграб-
ването 60 хектара отъ дър-
жавнитъ резерви, ненаситилъ
се на постояннитъ облаги,
които е сумтъва да изтръгне
отъ беззащитнитъ мѣстни
жители, даскала-аферистъ
решилъ да си присвои и де-
сетъхъ хектара на стария
свещеникъ Николо Цицовъ. Та-
зи есенъ културтрегера и
просвѣтителя отива и завма-
нивата на свещеника-българ-
инъ, като побързва да я за-
сне, за да осигури още по
здраво плячката си.

Ограбения о. Цицовъ оти-
ва при него, моли го да не
върши такава безбожна ра-
бота, че е срамотно единъ
народенъ учителъ да дава
такива скандални примѣри

Г. Титулеску прис- тигналъ въ Букурещъ

Букурещъ — Съ експресъ
ориента вчера пристигна въ
столицата министра на вън-
шнитъ работи, г. Н. Титу-
леску. Въ нѣкои политичес-
ки срѣди се говори, че ид-
вачето на г-нъ Титулеску е
било въ връзка съ пред-
стоящитъ събития отъ вът-
решенъ характеръ на стра-
ната.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

на народа и питомцитъ си,
но въ отговоръ бива изру-
ганъ и изгоненъ.

Тогава ошетенъ свеще-
никъ се обръща къмъ ше-
фа на мѣстния жандарме-
рийски постъ. Последния
поканва Ионъ Мику. Кога-
то даскала идва и вижда
отца Цицова, нахвърля се
ядно срещу него, като му
закръскава:

„Тукъ азъ съмъ въ държава-
та си!... Какви претенции
сметеш да имашъ ти!...“

— „И азъ съмъ въ дър-
жавата си! — възразилъ о.
Цицовъ. — Нима съмъ
пришелникъ? — Като си
румънецъ следва, че и-
машъ правото да ми за-
грабишъ земята!...“

— Cumprătam Brânză te-
lemea, primim în comision,
avansăm 60 la suta asupra
marfei predate, adresați Soc.
Recomex — București str.
„Regala“ 8 telef. 3.67.44, sau
la D-l ALBERT CIPRUT din
Bazargic str. „Carol“ 17.

8 — 8

ЗЕМЕДЪЛЦИ

„DEERING“ M. CORMIC

Разполагайки съ го-
лѣмъ старъ стокъ отъ
ОРИГИНАЛНИ
Деерингъ и Макъ
Кормикови резервни
части, които по на-

чество надминаватъ
днескашнитъ части за
ЖЕТВАРКИ
вързачки, косачки и
всички други земе-
дѣлски машини —

ПУСНАХЪ СЪ 75 НА СТО НАМАЛЕНИЕ

Сжшо ще намѣрите въ магазина ми резервни части за всички системи машини: Massey-Harris, Evert, Adriance, Joston, Ambi, Krup, Lanj, Deutsche Nerve, Plano, Champion, Osborn, Vaiter Wood, Rai Metal, Victoria, Milvochi, Albion, Graif, Fr. Melichar etc. на извънредно ниски цени. Сжшо разполагамъ съ всички видове клечки, гвоздеи, кауши, памарини и др.

НЕ КУПУВАТЕ ПРЕДИ ДА ПРОБЪРТЕ МОИТЪ ЦЕНИ И СЕ УВЪРТЕ, ЧЕ СТОКАТА, КОЯТО ВИ ПРОДАВАМЪ Е ОРИГИНАЛНА

СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ

ЖЕТВАРСКИ МАГАЗИНЪ — Базарджикъ, ул. „И. Г. Дука“ 44 — Телефонъ № 116

ПО БЪЛГІЯ СВѢТЪ

ОТРОВНОТО ЕЗЕРО ВЪ ШВЕЙЦАРИЯ

Така нареченото „Отровно
езеро“ се нарича въ сжщностъ
Ритомъ у Валъ Пиора и се
намира у швейцарския кантонъ
Тесинъ. На една дълбочина
отъ 12 метра надолу неговитъ
води сж наситени съ сѣрво-
дородъ до такава степенъ, що-
то въ тѣхъ не може да ви-
рѣе никакво растение, нито
животно. Живитъ организми
до колкото ги има въ това
езеро, се срещатъ само въ не-
посрѣдствена близостъ съ брѣ-
га и на малка дълбочина.

Произходътъ на сѣрводо-
рода въ това езеро още не е
издиренъ. Водата на това езе-
ро се употребява за движение
на Сенготарската желѣзница.

ГЛЪЛБИ ФОТОГРАФИ И РА- ЗУЗНАВАЧИ

Глѣлбътъ до сега се изпол-
зува като пощово срѣдство,
обаче, днесъ глѣлбътъ е и
фотографъ. На предната частъ
на глѣлба окачатъ миниатю-
ренъ фотоапаратъ съ силенъ
обективъ и пускатъ глѣлба
за разузнавателно фотогра-
фиране.

Снимкитъ се правятъ пос-
рѣдствомъ часовниковъ меха-
низъмъ.

НАЙ-СТРАШНОТО ПРОКЛІЯ- ТИЕ НА БЕДУИНА

Най-страшното проклятие за
бедуина, което той изрича, ко-
гато е най-много възбуденъ, е:
„Душата ти да намѣри толко-
ва малко покой, колкото и
шанката на главата на фран-
китъ!“

Европейцитъ и до денъ дне-
шенъ въ Северна Африка се
наричатъ съ общо име „фран-
ки“. Съ горното проклятие
бедуинитъ изразяватъ презри-
телното си мнение за прека-

лената и лицимѣрна учтиво-
сть на европееца, който за би-
ло и за не било поздравява
съ снимане на шапка.

ЗАЩО МЛАДОЖЕНЕЦЪТЪ НАСТЪПВА КРАКА НА МЛАДОЖЕНКАТА

Презъ срѣлнитъ вѣкове на
обувката се е гледало като
на символъ на властъ, господ-
ство въ семейството. Споредъ
тоя обичай, при излизане отъ
църква следъ вѣнчавката, мла-
доженецътъ настѣпвалъ мла-
доженката по обувката, въ
знакъ, че той е господарь въ
къщи.

ПАНТОФИТЪ НА ПАПАТА ЦѢЛУВАНИ ОТЪ КРАЛЕ

Папата презъ срѣлнитъ вѣ-
кове отъ всички християни
безъ изключение, дори и отъ
коронованитъ глави, е изиск-
валъ да цѣлуватъ нрѣстчето,
извезано на върха на пантофи-
тъ му. Тоя обичай е билъ
спазванъ дори и отъ германски-
тѣ императори до Кралъ Вели-
ки. Това цѣлуване на папски-
тѣ пантофи е било изразъ на
подчинение и почитание.

По-късно коронованитъ гла-
ви сж цѣлували само ржката
на папата, обаче всички оста-
нали — цивилни и духовници,
при тържественитъ ауденции
сж цѣлували пантофитъ на па-
пата.

Даракъ въ с. Есетлий,

основно ремонтиранъ и подно-
венъ, пусна се въ движение.
Работа акуратна, бърза и
напълно задоволяваща жела-
нието на клиента.

ДЕНЧО ПЕТКОВЪ
с. Есетлий

МУЗИКАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

При г. проф. Бржилою
(Български народни пѣсни отъ Банатъ)

Не е познато у насъ Дружеството на румѣнскитѣ композитори. Председателъ на това дружество е великия Джеордже Енеску, а главенъ секретаръ и заведующъ фолклорната архива е г. проф. Бржилою, най-добъръ музикаленъ фолклористъ на днешна Румѣния, заемащъ катедрата по музикална история въ Крайската музикална академия. За насъ, специално, дейността на г. проф. Бржилою е отъ особено голѣмъ интересъ: въ последно време лично г. професора направи една обиколка изъ силистренско и събра множество български народни пѣсни. Съ свойствената му любезност г. професора има добрината да ми покаже нѣкои такива цилиндри, които изслушахме на фонографа. Това сж български пѣсни отъ най-различенъ характеръ, съ спроводъ на хармоника или гъдулка — богатъ материалъ за композитора, търсящъ сюжети въ музикалното богатство на народа ни.

Освенъ това г. професора се намира въ притежание на една литографирана сбирка пѣсни отъ Банатъ. Сбирката е трудъ на г. Бела Бартокъ, една голѣма личностъ въ европейския музикаленъ свѣтъ. Бела Бартокъ е проф. въ Будапещенската консерватория. Събиралъ е румѣнска, унгарска и словашка народна музика. Далъ е първа научна сбирка — чрезъ фонографъ — на румѣнски народни мелодии. Писалъ е една студия върху румѣнския музикаленъ диалектъ, обнародвана отъ Румѣнската Академия на Наукитѣ. Въпросната сбирка носи заглавие Musique paysanne Serbe et Bulgare (Селска сръбска и българска музика). Съдържа всичко 28 пѣсни, отъ които 22 сръбски, а останалитѣ 6 български. Пѣснитѣ сж събирани чрезъ фонографъ и после нотирани съ всички подробности на мелодичната линия — тъй както днесъ музи-

калната наука изисква. Разбира се, отъ езиково гледище всички сж на интересния диалектъ на банатскитѣ българи. И въ това отношение събирача се е водилъ отъ строго научна метода: думитѣ сж писани на кирилица съ старание да се предадатъ всички фонетични особености на диалекта. Всички пѣсни е изпѣла жената Марийка Райкова отъ Винга на 25 мартъ 1912 г. Тѣ сж 2 погребални, 3 сватбарски и една коледна пѣсни.

* *

На г. проф. Бржилою ние дължимъ голѣма признателностъ, както за всичко, тъй и за онова, което отсега нататкъ смѣта да направи за българската народна пѣсенъ. Свѣтлата радостъ на духа, която жаждата за научно изследване му доставя, може би, малко ще се увеличи съ нашата искрена благодарностъ. Нашата народна пѣсенъ е въ добри рѣце.

*

Тия дни е заминалъ за София, минавайки презъ Букурещъ г-нъ Филипъ Торнтонъ, професоръ по антропология въ Лондонския университетъ, подпредседателъ на английското дружество за народни танци. Г. Торнтонъ е отличенъ познавачъ на европейски и ориенталски танци. Сжщо тъй добре той познава българскитѣ рѣченици и хора. Миналата година той е приелъ въ Лондонъ групата български народни танцьори предвождана отъ г. Цоневъ. Въ София г. Торнтонъ ще се срещне съ г-нъ Кацаровъ и г-жа Р. Кацарова.

Целта на пѣтувенето му е изучаваня предвидъ едно голѣмо съчинение, което готви по сравнителна картография.

Георги Язаджиевъ
Букурещъ

ВЪСТЪ

— Несведущи лица съсемъ по-погрѣшенъ пѣтъ даватъ най-навѣроятни тълкувания на присждата, съ която Калиакр. Окр. сждъ разтури Б. К. О. Редакционния комитетъ смѣта за свой свещенъ дългъ да отправи горещъ апелъ къмъ всички родолюбви българи за запазване спокойствие и тактъ въ тѣзи сждбоносни моменти, които преживѣва народната ни кауза, еднакво свидна за всички насъ.

— Въ с. Предялъ, се е поминалъ Хаджи Петъръ Вълковъ Батулевъ, на 91 год. възраст. Покойниятъ бѣ единъ отъ рѣдкитѣ живи свидетели на всички исторически перипетии, презъ които е минала нашата родина. Заселилъ се въ Добруджа отъ ранна възраст, той остана до последнитѣ дни на старческия си животъ съ всички страдания и тъй малки радости. Покойниятъ бѣ олицетворение на моралнитѣ ценности на българина и безукоризнено честенъ. Ето защо, при него прибѣгвахъ за съветъ и упѣтвания много сънародници.

Къмъ опечаленитѣ, нашитѣ съболезнования.

— Отъ нѣколко дни колониститѣ отъ окръга групово идватъ въ града, за да си получатъ документитѣ по оземляването.

— Днесъ сжбота вечерта, 30 май, Българската Частна Девическа гимназия, ще изнесе за втори пѣтъ оперетата „Вълшебниятъ кладенецъ“ въ театръ „Модернъ“, чието успѣшно представяне остави тъй хубави впечатления всрѣдъ гражданството.

Чети днесъ в-къ
Добруджански гласъ

Положенитѣ нови старания отъ страна на ржководницитѣ говорятъ, че второто изнасяне на „Вълшебния кладенецъ“ ще бжде още по-успѣшно. Диригентътъ г. Бъчваровъ и режисьорката г-жа Радка Петрова-Андреева непрекъснато и ноуморно работятъ съ своитѣ любимки.

— Споредъ нашитѣ све-

дения завчерашн е валѣлъ само да и въ нѣкои окръга. Особено брѣжието нужда га е голѣма.

— Молимъ г. титѣ, които не редовно вестника, щятъ своєвремено редакцията.

Национала постоянно

Осигурете си посевитѣ противъ градобитни ми е изплащало милиони за градобитнина, за случаи на смъртъ.

Представителъ на осигурителното дружество NALA за окръгъ Калиакра

Г. АТАНАССО
Bazargic, str. Pr.

Американски облагородени

и оводни дръвчета доставя единствения представителъ за Кадрилатера на Пелпн „Фр. Каспари“ — Медиаингъ

АЛЕКСАНДЪРЪ Х. МАРИН

— Тутраканъ —

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ
— ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бивши началникъ на хирургическото отдѣление при Варненската жавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ обр своя частна Хирургическа клиника въ града, площадъ Екзархъ Йоанифъ, въ зданието на лая Неновъ, кждето приема и извършва всѣ видъ операции по най-усѣвършенствалъ начинъ.

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ
„МЕТЕОРЪ“

съ най-усѣвършенствания „Бунтмустеръ-Апа“ всички дебелини и широчини доставя гл представителъ Александъръ Х. Марин

Тутраканъ — Дуросторски окръгъ
Букурещъ VI str. Tutunari 24

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ
Типография „IZVOR“

СЖБОТА, 30 МАЙ 1936 Г.
СИ ПОЛ. ЧАСА ВЕНЕРЪТА

КИНО ТЕАТЪРЪ „СПЛЕНДИДЪ“

МЖЖИЯ ХОРЪ ПРИ ЦЪРКВАТА „СВ. ТРОИЦА“

ЩЕ ДА ДЕ

ГОЛѢМЪ ВОКАЛЕНЪ КОНЦЕРТЪ — 33 ДУШИ

ПОДЪ РЖКОВОДСТВОТО на г-нъ А. ЩУРОВСКИ